

POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA K POSTNÍ DOBĚ 2019

„Všechno tvorstvo čeká na vykoupení ze zla a hříchu.“

Drazí bratři a sestry!

Prostřednictvím své církve nám Bůh každý rok „dává možnost připravovat se ve zbožnosti a horlivé lásce na slavnost velikonočních svátků... v nichž dostáváme dar synovství skrze našeho Pána Ježíše Krista“. Tak můžeme kráčet od jedné Velikonoc ke druhé s nadějí na konečné vítězství nad zlem a hříchem: „neboť naše spása je předmětem naděje“ (Řím 8,24).

Tajemství spásy v nás během našeho pozemského života už působí a je dynamickým procesem, který zahrnuje také dějiny všeho stvoření. Svatý Pavel dokonce říká: „Vždyť celé tvorstvo nedočkavě čeká a touží po svém vykoupení“ (Řím 8,19) V této perspektivě bych chtěl nabídnout několik podnětů k zamyšlení, jež by nás během nastávající postní doby doprovázely na naší cestě k obrácení.

1. Spása stvoření

Slavení velikonočních svátků Kristova utrpení, smrti a zmrtvýchvstání, vrchol církevního roku, nás pokaždé vyzývá, abychom prožívali přípravu na ně s vědomím, že naše vykoupení je nedocenitelným darem Božího milosrdenství.

Pokud člověk žije jako dítě Boží, pokud žije jako člověk vykoupěný, pokud se nechává vést Duchem Svatým a dokáže poznávat a uvádět do praxe Boží zákon, počínaje zákonem vepsaným do jeho srdce a do celé přírody, pak koná dobro i pro celé stvoření a spolupracuje na jeho vykoupení. Proto si stvoření, jak říká svatý Pavel, toužebně přeje, aby se projevil Boží děti, tedy aby ti, kdo se těší z milosti Ježíšova velikonočního vítězství, aby to na nich bylo vidět. Když Kristova láska promění náš život – ducha, duši i tělo – pak to musí být na nás vidět! Avšak harmonie vytvořená vykoupěním je na tomto světě stále ještě ohrožována negativní silou hříchu a smrti.

2. Zničující síla hříchu

Když totiž nežijeme jako Boží děti, často se chováme vůči bližnímu i vůči ostatním tvorům – ale také vůči sobě – zničujícím způsobem a více či méně vědomě akceptujeme, že je můžeme využívat ke svému potěšení. Převládající nestřídmost pak vede k životnímu stylu, který překračuje hranice respektu k našemu lidství i k přírodě. Řídíme se neovladatelnými touhami, které jsou v Knize moudrosti připisovány bez-

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY 2019 ve Švýcarsku

KVĚTNÁ NEDĚLE – 14. dubna

10.30 Klausenhof, Flüeli – Ranft
Zakončení duchovní obnovy

19.00 Zürich, Krypta Herz – Jesu

Dnes se žehnají zelené ratolesti a při bohoslužbě se čtou pašije.
Mše svatá ve Winterthuru 13.4. **NENÍ!**

ZELENÝ ČTVRTEK – 18. dubna

19.30 Zürich, Krypta Herz – Jesu

Bohoslužba se slaví na památku poslední večeře Pána Ježíše na rozloučenou s apoštoly, při níž Ježíš ustanovil svátost oltářní a svátost kněžství.

VELKÝ PÁTEK – 19. dubna

17.00 Zürich, Krypta Herz – Jesu

DEN **přísného postu** (je možno pouze 1x za den dosyta se najíst bez masitých pokrmů). Velkopáteční obřady připomínají Kristovo utrpení pro spásu celého světa.

BÍLÁ SOBOTA – 20. dubna

21.00 Zürich, Krypta Herz – Jesu

Bohoslužbu začínáme na nádvoří společně s místní farností **žehnáním ohně!** Pak pokračujeme světelným průvodem do krypty. Při mši sv. bude **obnova křestních slibů**; na konci budou požehnány **velikonoční pokrmy**. (Ve Winterthur mše sv. **NENÍ!**)

NEDĚLE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – 21. dubna

10.00 Aarau, sál pod kostelem svatých
Petra a Pavla (u nádraží).

Při mši svaté budou požehnány **velikonoční pokrmy** a po mši následuje **společná snídání!**

ZÜRICH – večerní mše svatá NENÍ !!!

SOBOTA VELIKONOČNÍ – 27. dubna

Mše sv. ve Winterthuru **NENÍ!**

2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ – 28. dubna

10.00 Luzern

19.00 Zürich – Herz-Jesu Wiedikon

SOBOTA před 3. nedělí velikonoční – 4. května

18.15 Winterthur

Další program už jako obvykle: (Neděle 5.4. – Aarau a Zürich!)

SVÁTOST SMÍŘENÍ – před každou bohoslužbou nebo po předchozí domluvě!!!

**Radostné prožití svátků vzkříšení Krista,
hojnost jeho síly a požehnání
přeje všem krajanům váš misionář**

P. Špaal

božníkům, anebo těm, kdo při svém konání nedbají na Boha ani na budoucí naději v nebi. Pokud nejsme trvale zaměřeni na Velikonoce, na horizont Zmrtvýchvstání, je jasné, že se nakonec prosadí logika mít všechno hned a mít stále víc.

Víme, že příčinou všeho zla je hřích. Od chvíle, kdy se mezi lidmi objevil, přerušil naše spojení s Bohem, s ostatními lidmi i se stvořením, s nímž jsme spjatí především prostřednictvím svého těla. Jakmile se přerušilo spojení s Bohem, byl narušen i harmonický vztah lidských bytostí s prostředím, v němž jsme povoláni žít, a zahrada se proměnila v poušť (srov. Gen 3,17-18). V důsledku hříchu se člověk považuje vůči stvoření za boha, cítí se být jeho naprostým pánem a neužívá jej pro cíle stanovené Stvořitelem, ale jen k vlastnímu prospěchu, na úkor stvoření a druhých lidí.

Když opustíme zákon Boží, zákon lásky, prosadí se zákon silnějšího proti slabšímu. Hřích, který sídlí v srdci člověka a projevuje se jako nenasytlost, touha po přehnaném blahobytu, nezáměrně o dobro druhých a často i o své vlastní, vede k vykořisťování tvorstva, lidí i životního prostředí s nenasytanou chtivostí, jež považuje každé přání za právo a dříve či později zničí i toho, kdo je jí ovládán.

3. Ozdravná síla pokání a odpuštění

Tvorstvo proto naléhavě potřebuje, aby se ukázali Boží synové a dcery, kteří by se stali „novým stvořením“: „Je-li tedy někdo v Kristu, je novým stvořením: to staré zaniklo, nové nastoupilo“ (2 Kor 5,17). Tím, že se oni projeví, i samotné stvoření může „slavit Velikonoce“; může se otevřít novým nebesům a nové zemi (srov. Zj 21,1). Jít směrem k Velikonocům znamená obnovu našeho srdce a tváře křesťanů skrze pokání, obrácení a odpuštění, abychom mohli prožívat celé bohatství milosti Kristova velikonočního daru: vítězství nad smrtí a každým zlem.

Tato očekávání tvorstva dojdou svého naplnění, až se projeví skutečné Boží děti, tedy až křesťané a všichni lidé s rozhodností podstoupí „námahu“ obrácení. Celé stvoření je spolu s námi povoláno, aby „i ono bylo osvobozeno od poroby porušenosti a vešlo pak do svobody a slávy Božích dětí“ (Řím 8,21). Postní doba je svátostným znamením tohoto procesu obrácení. Vyzývá křesťany, aby s větší intenzitou a konkrétními činy vtělovali velikonoční tajemství do svého osobního, rodinného i společenského života, zvláště za pomoci postu, modlitby a almužny.

Postit se znamená učit se proměňovat svůj postoj k ostatním lidem i tvorům: přecházet od pokušení všechno „pohlcovat“, abychom nasýtli svou chamtivost, ke schopnosti trpět z lásky, která může naplnit každou prázdnotu našeho srdce. Modlit se, abychom se dokázali zříkat falešných bohů, pocitu soběstačnosti, svého sobectví a abychom prohlásili, že potřebujeme Boha a jeho milosrdenství. Dávat almužnu, abychom se zbavili pošestlosti, že můžeme žít a shromažďovat všech-

no pro sebe s iluzí zabezpečit se pro budoucnost, která nám nepatří. Tak budeme nacházet radost z plánu, který Bůh vložil do stvoření i do našeho srdce, plánu, jenž znamená milovat jeho, své bližní i celý svět a v této lásce nacházet pravé a trvalé štěstí.

Drazí bratři a sestry, „postní doba“ Božího Syna spočívala v tom, že vstoupil na poušť stvoření, aby se znovu stala onou zahradou společenství s Bohem, jakou byla před prvotním hříchem. Kéž během naší postní doby projdeme stejnou cestou, abychom přinesli Kristovu naději také tvorstvu, které doufá „že i ono bude osvobozeno od poroby porušenosti a vejde pak do svobody a slávy Božích dětí“ (Řím 8,21). Nedopustme, aby tato příznivá doba uplynula bez užitku! Prosme Boha, aby nám pomohl vydat se na cestu pravého obrácení. Zanechme sobectví, nehleďme jen na sebe samotné a obraťme se k Ježíšovým Velikonocům; staňme se bližními pro bratry a sestry v těžkostech a sdílejme s nimi svá duchovní i hmotná dobra.

Když takto konkrétně přijmeme do svého života Kristovo vítězství nad hříchem a nad smrtí, budeme na celé stvoření přitahovat jeho proměňující sílu.

CHUDÍ a BOHATÍ

(Kdo je skutečně chudý a kdo skutečně bohatý)

Táta velmi bohaté rodiny, žijící v luxusní vile v luxusní čtvrti na předměstí jednoho amerického města se rozhodl, že vezme svého jedenáctiletého syna (jediné dítě) na pár dní na samotu, kde na farmě žijí chudí lidé. Chtěl, aby syn viděl, v jaké bídě někteří lidé žijí, a více si vážil toho, co mají oni.

Na farmě pobyl několik dní a cestou domů se otec ptá syna: „Tak, jak se ti to líbilo?“

Syn bez váhání odpoví: „Bylo to úžasné!“

A otec pokračuje: „A viděl jsi dobře ten rozdíl mezi bohatstvím a chudobou? Mezi tím, co máme my a co oni?“

I na to synek bez váhání odpoví: „ANO, viděl, tati...“

„Tak mi pověz, čemu ses za těch pár dní naučil.“

Syn se chvíli odmlčí a pak pomalu odpovídá:

„My máme nový velký dům se třemi garážemi a vysokým plotem okolo... oni mají sice starý, ale také dost velký dům... a k tomu ještě několik chlévů a stodol a velký dvůr!“

My máme kolem domu pozemek, který oběhnu za pár minut... Oni mají pole a pastviny kdesi až za obzor, že nedohlédneš jejich konec...

My máme v zahradě bazén 5 x 12 metrů.... Oni mají hned za stodolou potok, který nikde nezačíná a nikde nekončí...

My máme v zahradě elektrické osvětlení, za které musíme platit... a jim zadarmo svítí tisíce hvězd...

My máme jednoho psa a když ho jdeme vyvenčit do kilometr vzdáleného parku, musíme ho vést na vodítku... Oni mají psy hned tři, a ti mohou volně pobíhat po dvoře i celém okolí...

My máme v kleci papouška a v další morče... Oni mají stovky zvířat, které se volně pohybují po dvoře nebo ve velkých ohradách...

My u večere sedíme tři, obsluhuje nás placená hospodyň... my mlčíme a každý se dívá do svého mobilu... anebo se s mámou ještě pohádáte... Jich sedí u stolu osm až deset, mobil nemají ani jeden, navzájem si posluhují a vypravují si, co ten den dělali... a zažijí přitom mnoho legrace...

Já jsem sám, jich je pět sourozenců...

My musíme pro všechno jezdit autem do supermarketu... oni si pro zeleninu zajdou do zahrady za domem."

Po krátké odmlce syn ještě dodal:

„Tati, děkuji ti, že jsi mi ukázal, jak jsme vlastně **chudí MY... a ONI bohatí...**“

A táta už nebyl schopen pronést jediné slovo!

ODPUŠTĚNÍ a "bůh v naší hlavě"

(Úvaha Pavla Konzubla, světitel biskup brněnský)

Kristus v evangeliu říká apoštolům: "Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou." V prvním okamžiku nás napadne, že se to týká kněze, který Božím jménem ve svátosti smíření odpouští hříchy. To je sice pravda, ale ne celá. Odpuštění se totiž týká bytostně každého z nás.

"Kdo neumí odpouštět, boří most, který sám bude muset přejít, neboť každý člověk potřebuje odpuštění," říká americký spisovatel Frank Herbert. Církevní otec sv. Řehoř z Nissy napsal, že "člověk se podobá Bohu, když odpouští".

Odpuštění je zvláštní úkon. Říká se tím, že tvoříme jednotu, že patříme k sobě, a to skrze lásku k Bohu a k lidem. Bez lásky jsme v obrovském nebezpečí. Jeden z největších anglických píšících filozofů, David Hume, který byl pokládán za volnomyšlenkáře, byl v jedné společnosti spatřen známým farářem, který se mu ale chtěl vyhnout. Filozof k němu přiběhl se slovy: "Jen zůstaňte, vždyť po smrti půjdeme společnou cestou. Já z nedostatku víry a vy z nedostatku lásky." Bohužel v tom měl kus pravdy!

Druhý vatikánský koncil přinesl i do odpouštění velký obrat. Trochu zjednodušeně se dá říci, že za viníky ateismu prohlásil i křesťany, kteří nevydávali před nevěřícími o své víře věrohodné svědectví. Tak nastalo v církvi období přiznávání vin v minulosti a omlouvání se. Uznání vlastních chyb je namístě.

Ovšem další překážkou, než jen hříchy křesťanů v minulosti, byla na cestě uznání Boha pro mnohé často problematická spiritualita – způsob zbožnosti, která produkovala nejen nebiblické, ale často až patologické představy o Bohu. Samé příkazy a zákazy, seznamy těžkých hříchů, vyhrožování Božími tresty... Ty měly se skutečným odpuštěním a milosrdenstvím pramálo společného...

Narazíme-li na křesťana, který je týrán představou Boha jako obávaného puntičkáře či sadistického třídního učitele, pro koho bude taková víra pozitivní a zajímavou nabídkou? Při přijímacích zkouškách na jedno církevní gymnázium v Brně měli uchazeči doplnit chybějící slova ve chvalozpěvu 'Sláva na výsostech'. Jeden z uchazečů o studium to doplnil takto: "Sláva na výsostech Bohu a na zemi nám dej, Pane Bože, pokoj."

Křesťanství nestojí jen na důkazech Boží existence, ale je to především *předávané svědectví o zkušenosti lidí s Bohem* a Ježíšem Kristem. Je zajímavé, že naše osobní zkušenost s Bohem, a tedy i naše představa o něm, se odvíjí od našich zkušeností s druhými lidmi. Pokud budeme těmi, kteří odpouštějí, tak i Bůh přestane být v myslích druhých lidí nějakou nadpřirozenou bytostí, která v zákulisí světa vyřizuje či nevyřizuje naše pohledávky, ale stane se milujícím Otcem, jenž odpouští s něžností, radostí a láskou.

HOSPODAŘENÍ MISIE za rok 2018:

Příjmy činily celkem **+34.281,- Fr** (sbírky, dary a příspěvky). Celkové výdaje: **-30.911,- Fr** (běžný provoz, kancelář, časopis, cestovní náklady, charita...), přebytek: **+3.370,- Fr**. (Sbírka na **Indii** se do hospodaření naší misie nepočítá, vloni bylo odesláno celkem **6.200,- Fr**, letos není ještě celá sbírka sečtena, ještě přicházejí příspěvky.)

Také v tomto prvním čísle Hlasu misie si vám dovolujeme přiložit **složenkou na příspěvek** pro náš časopis (roční cena oběžníku zatím vychází na **12,- Fr**) i na **činnost České misie ve Švýcarsku**. Za každý váš dar už předem srdečný dík!

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

- Zürich:** každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz-Jezu Wiedikon, Aemtlerstr. 49 (**přátelské posezení** ve farním klubu po mši svaté každou **poslední neděli** v měsíci)
- Winterthur:** každou sobotu v **18.15** hod. v kapli Panny Marie u kostela St.Ulrich Rosenberg, Seuzacherstr. 1 (**přátelské posezení** u kafe po mši svaté každou **druhou sobotu** v měsíci!)
- Aarau:** každou **1. a 3.** neděli v měsíci v **10.00** h. v sále pod kostelem St.Peter und Paul (u vlak. nádraží)
- Luzern:** každou **4.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela St.Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93 (V Aarau i Luzernu po mši svaté **přátelské posezení** u kafe)
- Každá středa:** SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr. 109 od **20.00** hodin. Italská misie, kostel Don Bosco, Feldstr. 109, Zürich (**Končí 17.4.2019**, opět **začínají 1.5.2019**)
- Každý čtvrtek:** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY v Italské misii na Feldstr. 109, kostel Don Bosco, od **19.00** mše sv., po ní modlitba růžence; v postní době pobožnost „**křížové cesty**“, v měsíci květnu „**májové pobožnosti**“. (**Končí 4.4.2019**, opět **začínají 2.5.2019**)
- První pátek v měsíci:** slovenská mše sv. v **19.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36, Zürich (Od **18.45** hod. – ADORACE)
- Slovenské mše sv.:** v **Zürichu:** každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v **Basileji:** každou **2. a 4.** neděli v měsíci v **17.30** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95.
v **Bernu:** každou **2. a 4.** sobotu v měsíci v **17.30** hod. v kryptě kostela Dreifaltigkeit na Taubenstrasse v blízkosti hlavního nádraží
v **Ženevě:** každou **1. a 3.** neděli v měsíci v **16.30** hod. v kostele St. Julien, Rue Virg.-Malnati 3, **Meyrin**
v **Lausanne:** každou **3.** sobotu v měsíci v **16.30** hod. v Chapelle du Servan, Chemin E.-Grasset 12

Aktuální informace České misie najdete také na www.slovaci.ch a Slovenské misie na www.skmisia.ch !

MIMOŘÁDNÉ AKCE a VYJÍMKY

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA ve Flüeli-Ranft v pensionu Klausenhof ve dnech **11.–14.4. 2019!** Začíná se 11.4. v 18.00 h., končí obědem na Květnou neděli 14.4. *Kdo by měl ještě zájem, můžete se přihlásit přímo v pensionu – T: 041-666 37 77 a oznámit to také naší sekretářce paní Jobové, T:055-240 52 22.*

Obnovu povede P. **Michael Slavík**, kněz pražské arcidiecéze, biskupský vikář odpovědný za pastorační v celé diecézi. Má mnoho zkušeností i z dřívějších služeb (rektor kněžského semináře v Praze, generální vikář pražské arcidiecéze...)

P. Michael Slavík při kázání

POUŤ NA MARIASTEIN (slovenská) se letos koná **19. května 2019.** (POZOR! změna: ne 2. neděle v máji, ale třetí !!!) Letos je jubilejní: **PADESÁTÁ** ! Mše svatá začíná ve **12.30** h., zváni jsou i všichni čeští a moravští krajané!

NÁRODNÍ POUŤ DO EINSIEDELN: V letošním roce **2019** se koná v neděli **26. května**, poutní mše začíná ve **12.30** h. Účast na pouti potvrdil Otec **Roman CZUDEK**, rektor české koleje Nepomucenum v Římě.

Prosím krajaný, aby si tento termín rezervovali a přijeli! O tomto víkendu se **žádné jiné české mše NEKONAJÍ** !

ZRUŠENÉ BOHOSLUŽBY: WINTERTHUR: sobotní mše budou vynechány v těchto dnech: **13.4.**(duchovní obnova ve Flüeli-Ranft); **20.4.**(Bílá sobota), **27.4.** a **25.5.**(26.5. Einsiedeln). **ZÜRICH:** **21.4.**(neděle velikonoční) a **26.5.**(Einsiedeln); **LUZERN:** **26.5.**(Einsiedeln).

SVATOŘEČENÍ ANEŽKY ČESKÉ

v týdnu **11. – 15. listopadu 2019** se konají v Římě oslavy **30. výročí svatořečení** naší Anežky České. Je nahlášena většina českých a moravských biskupů a také mnoho poutníků z Čech, Moravy i Slovenska. Jedno odpoledne bude věnováno i Valné hromadě Českého náboženského střediska v našem římském poutním domě Velehrad. Poutní dům dokončuje generální rekonstrukci celého objektu (nyní probíhá 3. etapa, není jisté, zda se to do listopadu stihne). Zbytek míst je již bohužel obsazen.

HLAS MISIE Oběžník České katolické misie ve Švýcarsku. Vydává: P. Špaček Antonín, Brauerstrasse 99, 8004 Zürich. Telefon: 044 –241 50 25; E-mail Adresse: spacek.misie.ch@email.cz
Tisk: Offset Holend AG - Töpferstrasse. 26, 8045 Zürich, T: 044 - 272 52 76; offholend@swissonline.ch

